

11MN10: Lunca Arieșului - Vârful Vulturese - Rezervația Scărița Belioara

DRUMEȚIE

Dificultate:
mediu

Distanță:
12.8 km

Durață:
5h - 6h

Urcare:
1365 m

Coborâre:
420 m

Vârf:
1361 m

DETALII TRASEU

Sectoare hartă

7 sectoare

Cele mai bune sezoane

Ianuarie

Februarie

Martie

✓ Aprilie

✓ Mai

✓ Iunie

✓ Iulie

✓ August

✓ Septembrie

✓ Octombrie

Noiembrie

Decembrie

Traseul 10 Triunghi Roșu este traseul de legătură între Valea Arieșului (satul Lunca Arieșului) și rezervația naturală Scărița-Belioara, trecând peste Vârful Vulturese. Este parte din poteca ce leagă Scărița-Belioara de Poarta Zmeilor (Bedeleu) și Peștera Huda lui Păpară. Priveliști spre Defileul Poșegii (cu Schitul Poșaga) și stâncile Scărița-Belioara.

Descriere

Traseul 10 TR face legătura între valea Arieșului (la Lunca Arieșului) și Scărița-Belioara, pe culmea dintre bazinul Văii Ocoliișului și V. Poșegii. Este un traseu destul de solicitant, cu peste 1000 m diferențe de nivel, în aprox. 6 h. Traseu periculos iarna între Cornu Pietrei și Rezervația Scărița Belioara și pe vreme umedă. Din stația de autobuz Lunca Arieșului (la cca. cca. 40 de km de Turda), lângă podul de beton care trece Arieșul, intrăm pe un drum de pământ care urcă ușor printre copaci și apoi prin fânațe. După ce trecem pe lângă niște grajduri din lemn, ajungem deasupra caselor aflate la est de Vârful Măgura, ușor de recunoscut după releul de telefonie amplasat pe el. Urmăm șaua largă dintre Vf. Măgura și Vf. Mesteacănului, apoi începem urcarea spre Vf. Vulturese (1134 m), prin păduri de mesteceni și poieni. Puțin înainte de vârf, poteca devine stâncoasă. Facem un popas pe vârf și ne bucurăm de belvedere: Cheile Poșegii și M. Vulturese, iar sub stâncile Scărița-Belioara, vedem casele răsfirate din Poșaga de Sus. Continuăm printr-o zonă cu copaci doborâți cu arbori tineri, apoi prin păduri de mesteceni care alternează cu poieni, pe culmea dintre bazinul Văii Ocoliișului și V. Poșegii, până în Poiana Cornu Pietrei. Aici întâlnim PR (traseul 7) - circuitul Scăriței-Belioara - și TA (traseul 9) - ce urcă din Runc, prin Cheile Pociovaliștei. De aici, cele marcaje au potecă comună, traversând o zonă cu abrupturi spectaculoase, dar pe alocuri expusă. (vezi descriere traseul 9). Odată ieșiți la fânațele din Șesul Craiului (1350 m alt), merită să coborâm scurt la marginea abruptului rezervației, cu un orizont panoramic deosebit.

Indicații de parcurs

Este un traseu de culme, fiind și singurul traseu marcat care face legătura între valea Arieșului (la Lunca Arieșului) și Scărița-Belioara. Pornim la de stâlpul indicator din stația de autobuz Lunca Arieșului, aflată lângă podul de beton care trece Arieșul. Traseul marcat cu triunghi roșu nu pornește de fapt de aici, ci de la mănăstirea Sub Piatră, de la Sălciua, din Munții Trascăului. Noi ne angajăm însă pe drumul asfaltat, spre amonte, și după 300 m cotim la dreapta, pe lângă un zid de piatră ce mărginește drumul și pe care se află vopsit un marcaj. Prindem un drum de pământ care urcă ușor și după un copac cu săgeți de marcaj vopsite pe el, facem stânga 90 de grade și urcăm printre copaci și apoi pe o potecă prin fânațe. După circa 30 de minute de la plecare ajungem la un stâlp de marcaj cu săgeți indicatoare. Urmăm un drum înierbat de-a lungul unor garduri și ajungem în scurt timp în culme, la alt stâlp de marcaj cu săgeți indicatoare și la o cruce. Aici întâlnim un drum de pământ care vine din stânga și pe care noi îl urmăm la dreapta. Imediat drumul face două serpentine și iese mai sus la o intersecție unde este un stâlp de marcaj. Continuăm înainte, în urcare ușoară, trecem pe lângă un stand de vânzătoare, lăsăm în stânga o cruce de metal și apoi trecem pe lângă o cruce de lemn aflată în partea dreaptă a drumului. Traseul este bine marcat și ne orientăm la intersecții după marcajele aplicate pe copaci sau pe lespezi de piatră înfipite în pământ. La intersecții alegem mereu drumul de culme, trecem pe lângă niște grajduri din lemn și ajungem, la circa 1,5 ore de la plecare la un stâlp de marcaj, la o intersecție cu un drum care urcă din Poșaga de Jos. Continuăm către casele aflate la est de Vârful Măgura. Acesta se ridică înaintea noastră și îl recunoaștem ușor după releul de telefonie care se află deasupra sa. Trecem pe lângă case, ne aprovizionăm cu apă de la două izvoare aflate în dreapta traseului și, după o traversare scurtă pe curba de nivel pe la marginea unei păduri, ieșim în șaua largă dintre Vârful Măgura, Vârful Mesteacănului și Vârful Vulturese. Până aici am făcut aproape 2 ore de la plecare. Ne ghidăm după stâlpii de marcaj și începem urcarea spre Vârful Vulturese, prin păduri de mesteceni și poiene. Înainte de urcușul final traversăm o pădure de fag, ajungem la un stâlp de marcaj și apoi urcăm ultimii metri pe o potecă stâncoasă. După o oră de mers din șaua de sub Vârful Măgura, ieșim pe un vârf secundar al Vulturesei și aici schimbăm direcția spre dreapta, pe o potecă pitorească prin pajiște și printre mesteceni. Ajungem la un stâlp de marcaj cu săgeți indicatoare și continuăm pe potecă spre nord. Intrăm într-o zonă în care au

fost doborâturi dar în care au crescut arbori tineri și urmăm poteca curățată recent. Coborâm până la pădure prin care continuăm circa 400 m și ieșim într-o șa cu mesteceni. De aici, poteca merge mereu pe culmea care separă bazinul Văii Ocolișului de bazinul Văii Poșegii, trecând succesiv prin poiene și păduri de mesteceni, orientându-ne după marcajele destul de dese. După aproximativ 2 ore ajungem în Poiana Cornu Pietrei. Ne aflăm la intersecția a trei trasee: traseul nostru marcat cu triunghi roșu, traseul numărul 7, marcat cu punct roșu, care este circuitul Scăriței-Belioara și traseul numărul 9, marcat cu triunghi albastru ce vine pe Valea Pociovaliștei și urcă până în Șesul Craiului. De aici, cele trei trasee au un segment comun, până în Șesul Craiului. Din Poiana Cornu Pietrei urcăm câteva sute de metri diferență de nivel, prima dată pe o potecă prin pădure și mai apoi pe o porțiune stâncoasă, în serpentine scurte. Suntem într-o zonă care a fost afectată de incendii de pădure. După ce ajungem într-o culme cu un punct de belvedere, cotim 90 de grade la stânga. După aproximativ 400 m pe poteca degajată de copacii căzuți ca urmare a incendiilor de pădure, ajungem pe platoul împădurit al muntelui Scărița. Continuăm pe culme, pe sub stânci, pe versantul dinspre bazinul Poșăgii. După circa 10 minute coborâm la dreapta, sub culme, pe versantul dinspre valea Ocolișului. Continuăm 5 minute prin pădure, pe curba de nivel și apoi urcăm din nou în culme, prin serpentine scurte la stânga. Suntem atenți la poteca îngustă, pe alocuri chiar expusă și la un promotoriu stâncos, cu o priveliște spectaculoasă asupra imensului amfiteatru al Scăriței-Belioara, cotim la dreapta, pe poteca printre molizi și pini rari pe care sunt aplicate marcajele. Ieșim într-o pajiște și urmăm poteca pe Platoul Șesul Craiului. În scurt timp ajungem la un stâlp de marcaj cu săgeți indicatoare. Aici întâlnim traseul numărul 6 și este capătul traseului nostru și a traseului numărul 9. Spre dreapta se desprinde traseul numărul 6, marcat cu cruce albastră, ce coboară spre satul Runc, prin Cheile Runcului și spre stânga coboară împreună marcajele cruce albastră și punct roșu, corespunzătoare traseelor 6, respectiv 7.

Etape

Lunca Arieșului - sub Vârful Măgura - Vârful Vulturese - Poiana Cornu Pietrei - Rezervația Scărița Belioara

Observații

Pe anumite segmente între Lunca Arieșului și zona de sub vârful Măgura, marcajele TR sunt rare. Traseu periculos iarna în zona vârfului Vulturese și între Cornu Pietrei și Rezervația Scărița Belioara. În rest este accesibil iarna în funcție de cantitatea și calitatea zăpezii doar turiștilor cu experiență, bine echipați.

11MN10: Lunca Arieșului - Vârful Vulturese - Rezervația Scărița Belioara

